

عنوان مقاله:

سنجش پایداری کشاورزی در مناطق روستایی (مطالعه‌ی موردی: مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان روانسر)

محل انتشار:

جغرافیا و پایداری محیط، دوره 3، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید اسکندر صیدایی

یوسف قنبری

داود جمینی

محمد رضا بسحاق

خلاصه مقاله:

توسعه‌ی پایدار هر کشوری وابسته به پایداری نظام کشاورزی است. در کشورهایی که وابسته به اقتصاد روستایی هستند، توسعه‌ی پایدار کشاورزی به دلایل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی از اهمیت زیادی برخوردار است. از این رو هدف اصلی این پژوهش، بررسی وضعیت پایداری کشاورزی در مناطق روستایی است که به صورت مطالعه‌ی موردی در بخش مرکزی شهرستان روانسر انجام شده است. روش پژوهش در این بررسی از نوع توصیفی تحلیلی و پیمایشی است. جامعه‌ی آماری این پژوهش شامل کشاورزان ساکن در روستاهای بخش مرکزی شهرستان روانسر است ($N = 4209$) که با استفاده از فرمول کوکران، نمونه‌ای به حجم ۱۸۸ نفر از بین آنها با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای انتخاب شده و با ابزار پرسش‌نامه، مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. ضریب آلفای کرونباخ به منظور تشخیص پایایی پرسش‌نامه‌ها محاسبه شده است که در این پژوهش برای سه بخش پرسش‌نامه ۷۹٪، ۷۳٪ و ۷۲٪ درصد به دست آمده است که حاکی از مناسب بودن ابزار پژوهش بوده است. نتایج حاصل از طریق تجزیه و تحلیل‌های آماری در نرم‌افزار SPSS نشان می‌دهد که وضعیت ۵۵ درصد از کشاورزان در گروه ناپایدار، ۵/۳۶ درصد در گروه تاحدی پایدار و ۵/۸ درصد در گروه پایدار قرار گرفته‌اند. همچنین در بعد شاخص‌ها نیز؛ ۷۰/۳۸ درصد از شاخص‌ها در گروه ناپایدار، ۵۸/۲۲ درصد در گروه تاحدی پایدار و ۷۰/۳۸ درصد در گروه پایدار قرار گرفته‌اند.

کلمات کلیدی:

پایداری، توسعه‌ی پایدار، کشاورزی پایدار، مناطق روستایی، بخش مرکزی شهرستان روانسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410574>

